

overskud for 1969-70 på ca. 450 mill. kr. Som det fremgår af finansministerens nyligt afgivne halvårsoversigt til folketingets finansudvalg, forudses der nu en yderligere forøgelse af kasseoverskuddet.

Udviklingen i løbet af sommeren har vist, at den faste finanspolitik og stramningen af kreditpolitikken var samfundsøkonomisk nødvendig og ikke medførte uheldige virkninger for beskæftigelsen. Regeringen er besluttet på at fastholde denne linje, så længe det er nødvendigt for at opnå en bedre balance i betalingerne til og fra udlandet.

Alt tyder på, at de gennemførte foranstaltninger har bidraget væsentligt til, at den senere tids valutauro ikke har givet nævneværdig genklang i Danmark. De stedfundne ændringer i den franske og tyske valutapolitik og den styrkelse af det internationale betalingssystem, som forestår ved skabelsen af de særlige trækningsrettigheder og ved forhøjede kvoter i valutafonden, skulle alle bidrage til større stabilitet i de internationale valutaforhold. Regeringen finder det dog nødvendigt, at der fortsat består muligheder for at styrke valutareserven gennem optagelse af statslån i udlandet.

Regeringen må stærkt understrege, at der først og fremmest må sættes ind over for de fundamentale svagheder i den danske økonomi. Da det, der skal besluttes, skal række mange år frem, vil det være værdifuldt, om der i folketinget, som det tidligere er sket, kan vindes bred tilslutning til udformningen af de kommende års økonomiske arbejdsgrundlag for det danske samfund.

Jeg skal kort omtale nogle af de hovedproblemer, som regeringen mener bør tages op til en kritisk vurdering:

Det er regeringens opfattelse, at vi på en række administrative og lovgivningsmæssige områder kan gennemføre ændringer, der vil befordre en større stabilitet i den økonomiske udvikling.

Det drejer sig bl. a. om at bringe væksten i det offentlige aktivitet i bedre overensstemmelse med stigningen i den samlede produktion. For statens vedkommende kan dette ske gennem forstærket rationalisering, gennem budget- og personalerammer, perspektivplanlægning samt gennem stram prioritering af de offentlige investerings- og reformopgaver tilrettelagt ud fra vor økonomiske formåen. For kommunerne vil videreførelsen af reformarbejdet berøre ikke blot byrdefordelingen, men efterhånden også opgavefordelingen og skabe en nærmere sammenknytning mellem udgifter og beskatning og derved også tilskynde til en mere kritisk prøvelse af udgifterne. For at understøtte denne tendens mener regeringen, at vi gennem tilsynet med den kommunale låntagning bør søge frem mod en højere selvfinansieringsgrad i kommunerne under skyldig hensyntagen til udviklingskommunernes behov for derved at lette presset på lånemarkedet.

Det er imidlertid vigtigt, at disse foranstaltninger indgår i en samlet overvejelse af kreditmarkedets problemer. Gennem det sidste tiår har der været en voksende spænding mellem udbuddet og efterspørgslen på obligationsmarkedet. Obligationsrationeringen, som i sig selv rejste andre problemer, var ikke tilstrækkelig til at fjerne denne spænding. Det vil derfor være nødvendigt for igen at skabe mulighed for at føre kreditpolitik på en mere hensigtsmæssig måde at finde mere holdbare midler over for de grundlæggende årsager til denne spænding. Regeringen har, som det vil være bekendt, nedsat et udvalg, der skal afgive rapport om få uger.

Denne rapport bør indgå i overvejelserne om en langsigtet økonomisk politik. Det må forventes, at rapporten vil indeholde forslag, som vil indebære en tilskyndelse til en for-